

Σχόλια στην παπαδιαμαντική λογοτεχνία των Χριστουγέννων

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Η εκκλησία ως καταφύγιο και σκέπη και θαλπωρή

1. Εισαγωγικό

Καθώς προσεγγίζουμε την παπαδιαμαντική λογοτεχνία των Χριστουγέννων, έχουμε ολοένα και περισσότερο την αίσθηση πως εκείνο που διαπερνά τη θεματική της είναι η μεταμέλεια και η μεταστροφή των ανθρώπων και η συνακόλουθη σωτηρία. Η είσοδος στον τόπο του φωτός. Η ανάδειξη της Εκκλησίας ως καταφυγίου και σκέπης και ανάπαυσης όλων των ναυαγισμένων και σπαρασσομένων από τα δεινά και τα πάθη του βίου ανθρώπων. Ο Παπαδιαμάντης προσεγγίζει τρυφερά και

απαλά και με αγάπη, τις ημέρες των Χριστουγέννων, έναν σπαρασσόμενο κόσμο, που διαπερνά τα αφηγηματικά του τοπία. Είναι όλος εκείνος ο κόσμος της δοκιμασίας και των παθών, ο κόσμος της ξενιτείας αλλά και της πείνας και της πείνας και της ορφάνιας. Είναι ο κόσμος της καθημερινής στέρησης και της περιπέτειας και της δυσκολίας. Οι χαροκαμένες μητέρες. Τα ορφανά. Οι γριές που θητεύουν πενθοφορούσες μέσα στον κόσμο και μεγαλώνουν καρτερικώς τα εγγόνια τους. Ο πληθυσμός των χαροκαμένων γυναικών. Οι θαλασσοδαρμένοι. Οι ξενιτεμένοι αδελφοί μας. Οι ναυαγισμένοι του κόσμου τούτου. Οι ασωτεύοντες και καταστρέφοντες τον βίον.

Εξαίφνης, μέσα από όλο αυτό το πλήθος των οδυνημένων και σπαρασσομένων από την κοινωνική αδικία και τη στέρηση ανθρώπων, μέσα από τα πάθη και τους καημούς του κόσμου τούτου, μέσα από τον τόπο της ενήδονης και κατασπαραγμένης και διαλυμένης ζωής μας, αναδεικνύει και προβάλλει και αποκαλύπτει ο Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης τη μοναδική δυνατότητα απόδρασης και διαφυγής και σωτηρίας και λύτρωσης όλων ημών, που είναι ο Χριστός. Γιατί ο Χριστός είναι, κατά τον εκκλησιαστικό λόγο, πέραν των άλλων «η ελπίς πάντων των περάτων της γης και των εν θαλάσση μακράν.» Η χαρά πάντων ημών. Το τελευταίο μας καταφύγιο. Η σκέπη και η προστασία μας. Η πρώτη και υστερνή μας αγάπη.

Του Νίκου Ορφανίδη

Διαβάστε όλο το κείμενο [εδώ](#)

Πηγή: churchofcyprus.org.cy